



ประสบการณ์น้ำท่วม ๒๒-๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๔

วันที่ 20 ตุลาคม หลังจากมีข่าวเรื่องน้ำทะเลลึกเข้าคลองประปา

ผู้เขียนได้ไปดูและพบเจ้าหน้าที่เขาแจ้งว่าไม่ต้องตกใจเพราะเจ้าหน้าที่เขากำลังปรับระดับน้ำในคลองประปา ขอให้ไปรอฟังแถลงการณ์

ผู้เขียนได้ตระเวนดูรอบๆหมู่บ้านที่อยู่อาศัย รวมทั้งบริเวณหมู่บ้านและแหล่งชุมชนที่ใกล้เคียง พบบางแห่งมีน้ำซึม ส่วนหมู่บ้านที่ผู้เขียนอยู่ไม่มีน้ำล้นออกมา

ดูที่ท่อระบายน้ำก็ยังปกติ แต่มีคนห่วงกรรผู้เขียนมากทั้งเพื่อนและพี่น้องต่างโทรมาให้ออกจากบ้านและไปพักที่บ้านญาติที่สุรินทร์ หรือบุรีรัมย์ ไม่มีใครฟังผู้เขียน

ในที่สุดทั้งครอบครัว ภรรยา ลูกทั้งสามคน น้องสาว ต่างเห็นด้วยกับการจัดเตรียมขนของขึ้นขึ้นสอง และสั่งซื้อกระสอบทรายมาเพิ่มอีก 100 กระสอบ

เนื่องจากการจัดเตรียมของทั้งวัน ภรรยาวิ่งซื้อของแห่งมากมายและจัดเตรียมของสองชุด คือชุดที่จะทิ้งไว้ที่บ้าน และของที่เตรียมตัวจะนำออกไป

ผู้เขียนเลยต้องเป็นเบรปใช้ตลอดในการวิ่งหาซื้อของ (ภรยานำรถของเขาไปจอดที่จอดรถของกรมหลายวันแล้ว) ลูกสาวคนโตนำรถไปจอดที่ทำงานของเขาเช่นกัน

จึงเหลือรถของผู้เขียนคันเดียว เดิมจะให้ผู้เขียนนำรถไปหาที่จอดตั้งแต่เช้า ผู้เขียนจึงโทรติดต่อพรรคพวกตามโรงแรมที่คิดว่าจะนำรถไปจอด ก็ได้มา ๓-๔ แห่ง

แต่ผู้เขียนยังไม่ยอมนำรถไปจอดโดยไม่ถึงเวลาจริงๆ) จนเวลา ๑๖.๐๐ น ข่วจากทีวี และกระแสข่าวจาก social Media ของลูกสาว

ทำให้ทุกคนตัดสินใจจะปิดบ้านและออกไปอยู่ที่อื่น จึงศึกษาหาเส้นทางไปจังหวัดสุรินทร์แต่ยังไม่สามารถหาเส้นทางที่เหมาะสมได้ เพราะไม่สามารถออกไปทางรังสิตได้

จึงตัดสินใจออกไปทางชลบุรีและไปหาที่นอนก่อน วันรุ่งขึ้นจึงคิดหาเส้นทางไปสุรินทร์

๑๗.๐๐ น ขึ้นทางด่วนมุ่งสูงชลบุรี ใช้เวลาจากถนนงามวงศ์วาน ขึ้นถึงทางด่วนรวม ๑ ชั่วโมง สาเหตุเพราะติดรถที่ไปจอดตรงทางขึ้นทางด่วน จอดแถวเดียวไม่ว่า

เลนจอดกันถึง ๓ แถว จนในที่สุดรถยกต้องมานำรถกีดขวางจราจรออกไป ทำให้เสียเวลามาก เมื่อหลุดพ้นรถติดมาได้ ระหว่างวิ่งอยู่บนทางด่วนช่วงบางนาไปชลบุรี

ฝนตกมาก ต้องคอยๆขับไม่เกิน ๖๐ ก.ม.ต่อชั่วโมง ถึงชลบุรี โทรหาเพื่อนขอให้ช่วยแนะนำโรงแรมเพื่อนอนพักหนึ่งคืน ก่อนเดินทางต่อไปสุรินทร์ในวันรุ่งขึ้น

เพื่อหลายคนทราบเรื่องช่วยจัดหาโรงแรมให้พัก หลายแห่งด้วยกัน เช่นในจังหวัดชลบุรี บางแสน และพัทยา ในที่สุดเลือกพักที่บางแสน The Tide Resort

เมื่อเข้าพักโรงแรมลูกสาวได้ติดตามข้อมูลตลอดเวลา ในที่สุดตกลงว่าวันรุ่งขึ้นจะไปพักที่พัทยา เพื่อดูสถานการณ์สัก 1-2 วัน แทนที่จะไปสุรินทร์ เพราะใกล้เกินไป

และไม่แน่ใจเส้นทาง

เข้าคืนขึ้นมารภรรยาและลูกสาวตกลงที่จะกลับกรุงเทพ เพื่อมาเก็บของต่อเนื่องจากตอนออกจากบ้านรีบจั้นลิ้มเก็บของสำคัญอีกหลายรายการ

๑๔.๐๐ น กลับถึงบ้านทุกอย่างปกติ ยังไม่มีน้ำท่วมเข้าในหมู่บ้าน และเริ่มมีความหวังว่าที่บ้านอาจจะรอดจากภัยน้ำท่วม หรืออาจจะมียน้ำเข้าบ้างแต่ไม่มาก

ไม่ควรจะเกิน หน้าแข้งซึ่ง ทุกคนรับได้ จึงช่วยกันจัดเก็บของที่เหลือให้เรียบร้อยเตรียมพร้อมรับมือกับน้ำท่วมโดยไม่ประมาท ลูกสาวและภรรยาได้ลุ่นติดตามข่าวจนถึง

ตีสาม จึงเข้านอน ส่วนผู้เขียนเพลียมากนอนตั้งแต่หัวค่ำ

เช้าวันที่ ๒๒ ตุลาคม ได้ขับรถจากบ้านในหมู่บ้านท่าทรายติดกับ North Park มาตามถนนหลักของหมู่บ้านผ่านโรงเรียนการเคหะท่าทราย

(หนึ่งในศูนย์ช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วมของเขตหลักสี่) ไปออกถนนประชาชื่นแล้วข้ามผ่านหน้ามหาวิทยาลัยธุรกิจไปออกแยกพงศ์เพชร

(ถนนประชาชื่นช่วงจากมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตไปถึงสี่แยกพงศ์เพชรประมาณ ๒-๓ ก.ม.

บางแห่งมีน้ำอยู่บนถนนฝั่งซ้ายเลียบบคลองประปามีน้ำและๆบนถนนนิดหน่อย) พอเลี้ยวซ้ายเข้าถนนงามวงศ์วาน

ช่วงใต้สะพานข้ามแยกพงศ์เพชรมีน้ำท่วมขังพอประมาณ รถเล็กวิ่งได้สบายระยะทางไม่เกิน 100 เมตร

พอพ้นช่วงน้ำขังก็เป็นถนนแห้งสนิทไปตลอดสายจนถึงถนนวิภาวดีรังสิต ก่อนเข้าถนนวิภาวดีรังสิตผู้เขียนเลี้ยวซ้ายเข้า Local Road

เลียบบทางรถไฟคู่ขนานไปกับถนนวิภาวดี เลี้ยวซ้ายเข้า North Park ผ่านทะเล North Park ไปออกหลัง ม.ธุรกิจบัณฑิต และออกถนนประชาชื่น ถนนแห้งตลอด

วิ่งย้อนเข้าไปในหมู่บ้านชินเขตที่โทรทัศน์แจ้งว่าน้ำท่วมปรากกว่าในหมู่บ้านชินเขตบริเวณพื้นที่ส่วนใหญ่ไม่มีน้ำท่วม

มีเพียงบริเวณหมู่บ้านชินเขตที่ด้านหลังติดกับคลองประปามีน้ำเอ่อมาจากท่อระบายตามถนนที่อยู่ในพื้นที่ต่ำล้นมาท่วมถนนภายในหมู่บ้านชินเขตระยะสั้นๆรถเก๋งยังวิ่งได้

ดี ที่เหลือถนนแห้งตลอด สรุบบ้านที่อยู่ในกรอบสี่เหลี่ยมระหว่างถนนแจ้งวัฒนะ ถนนประชาชื่น ถนนงามวงศ์วาน ถนนวิภาวดี น้ำยังไม่ท่วม

มีเพียงพื้นที่บริเวณแอ่งเล็กๆเท่านั้นที่มีน้ำเอ่อท่วม รถวิ่งผ่านไปมาได้

ได้เข้าไปดูในถนนสามัคคี เริ่มจากถนนประชาชื่นบริเวณโรงผลิตน้ำประปาทะเลไปออกถนนติวานนท์

เลี้ยวซ้ายไปพบสี่แยกแครายเลี้ยวซ้ายเข้าถนนงามวงศ์วานตรงไปที่แยกพงศ์เพชรถนนแห้งตามปกติ

สรุปได้ว่าความแจ้งข่าวจากทางโทรทัศน์แต่ละสถานีทำให้คนวิตกเพราะภาพสถานที่ๆน้ำท่วมมออากาศซ้ำๆ และคนพูดบางที่ก็ไม่ตรงกับภาพที่ออกอากาศในช่วงนั้น

การออกข่าวพูดในบริเวณกว้างทำให้คนเข้าใจผิด เช่นว่าน้ำท่วมชินเขต ความจริงบริเวณที่น้ำท่วมในชินเขตเล็กน้อยไม่ถึง 1% ของหมู่บ้านทั้งหมด

ข่าวที่ออกไปทำให้คนเข้าใจผิด หรือแม้กระทั่งแจ้งว่าน้ำล้นคลองประปา ก็ไม่ได้ระบุให้ชัดเจนว่าน้ำล้นช่วงไหนบ้างมากน้อยแค่ไหน

ถนนเลียบบคลองประปายาวมากไม่ต่ำกว่า 35 ก.ม. มีการกล่าวถึงเขตหลักสี่ หรือเขตดอนเมือง ต้องระบุให้ชัดว่าตรงจุดไหนระบุไปเลยว่ามีหมู่บ้านใดบ้างจะกระทบ

ไม่ใช่บอกกว้างๆ ทำให้ญาติพี่น้องของคนที่ไม่อยู่ในบริเวณนั้นเข้าใจผิดและเป็นห่วงกันเกินเหตุ ทำให้แตกตื่น ผู้เขียนสังเกตหลายครั้ง

นักข่าวที่อยู่สถานีมักจะถามนักข่าวในท้องที่มากมาย หลายๆคำถามลึกกว่าที่นักข่าวท้องถิ่นจะรู้เมื่อถูกถามมากๆเลยตอบตามความคิดของตัวเอง

:ซึ่งไม่ใช่ข้อมูลที่ถูกต้องและให้ประโยชน์ต่อผู้รับฟัง สร้างความเครียดและวิตกกังวล ข่าวดังนี้บางครั้งออกซ้ำซาก โดยไม่ได้แจ้งว่าข่าวที่ออกเป็นช่วงเวลาเท่าใด

เมื่อเอาข่าวเข้ามาออกหรือเอาข่าวที่เกิดในเหตุการณ์ก่อนหน้านี้มาออก ทำให้ข่าวไม่ถูกต้องในเวลานั้น

ดังนั้นเราต้องไปดูด้วยตาตัวเองในบริเวณรอบๆบ้านที่เราอยู่ และสังเกตดูระดับน้ำในท่อนบนถนนในหมู่บ้านเราเป็นหลัก

ข้อมูลข่าวสารที่ผู้เขียนเห็นว่าใช้ได้ใกล้เคียงและเป็นประโยชน์ที่สุด คือ วิทยุ FM คลื่น ๙๒.๕ (สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย และสถานีโทรทัศน์ Thai

PBS รองลงมาก็เป็นสถานีโทรทัศน์แห่งประเทศไทย (ช่อง ๑๑ เดิม) TNN พอใช้ได้

สรุปทางรัฐต้องควบคุมการบริหารจัดการข้าวให้เกิดประโยชน์และตอบคำถามของประชาชนได้ ไม่ใช่แย้งกันออกข้าว และสร้างการแข่งขันในการแย่งผู้ซมนักข้าวต้องมีทักษะและมีคุณภาพมากกว่าที่เป็นอยู่

อย่างไรก็ตามในที่สุดบ้านของผู้เขียนก็ถูกน้ำท่วม หวังว่าเพื่อนๆที่ได้รับภัยน้ำท่วมบ้านคงได้รับบทเรียนและประสบการณ์ที่ยิ่งใหญ่ครั้งหนึ่งในชีวิต ก่อนที่ผู้เขียนจะเขียนประสบการณ์ที่ได้รับไปเพื่อนๆตามที่ได้กล่าวไว้ วันนี้ขอแจ้งสิ่งดีๆที่ได้รับจากน้ำท่วมดังนี้ น้ำหนักตัวของผู้เขียนลดลงจาก 75 เหลือ 67 โดยไม่ต้องออกกำลังกาย ได้ใช้ชีวิตธรรมดาในช่วงเวลาตั้งแต่วันที่ ๑๙ พ.ย.จนถึงธันวาคม ๒๕๕๔ ได้เรียนรู้คนอีกกลุ่มหนึ่งซึ่งเมื่อก่อนไม่ค่อยมีโอกาสได้สังสรรค์ เห็นการทำงานของคนที่จิตใจอาสา และการทำงานของคนที่ประสพล้มพ้อสร้างภาพของตัวเอง คนที่ฉวยโอกาสในความลำบากของคนกลุ่มหนึ่ง การบริหารจัดการของผู้เกี่ยวข้อง สำหรับผู้เขียนคิดว่าประสบการณ์และบทเรียนที่ผู้เขียนได้รับมีคุณค่ามากกว่าความสูญเสียที่ผู้เขียนได้รับ บทเรียนที่ธรรมชาติและการจัดการของผู้เกี่ยวข้องในครั้งนี้มีค่าอย่างยิ่งต่อชีวิตของคนในยุคนี้ ถ้าคิดให้ดีและยึดความจริง แสดงให้เห็นว่าการสูญเสียเป็นเรื่องธรรมดา ไม่มีใครสามารถหลีกเลี่ยงการสูญเสียได้

๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ ได้ติดตามไปชมผลงานของอาจารย์ธนากรณ์ โสสมานมิตร ผู้เขียนขอบปรวิญญาการทำหน้าที่ครู ของอาจารย์ธนากรณ์มาก เลยขออนุญาตนำมาเผยแพร่ ดังนี้

ปรวิญญาการทำหน้าที่ครู

มนุษย์ทุกคนมีความไม่ติดตัวมาตั้งแต่กำเนิด เพียงแต่เราอาจจะนิยามคำว่า "ดี" ไว้แตกต่างกันออกไป ตามกฎของปัจเจกในแต่ละบุคคล มนุษย์ทุกคนจึงมีโอกาที่จะพัฒนาตนเองให้ถูกต้องตามครรลองที่เหมาะสมได้ด้วยตนเองเป็นสำคัญ ดังนั้นทุกคนควรได้รับเกียรติอย่างเท่าเทียมกัน โดยปราศจากการแบ่งแยกด้วยชนชั้นและฐานะันตร การให้โอกาสจึงเป็นการให้ ที่ถือได้ว่าเป็นธรรมทานอันยิ่งใหญ่ ครูต้องให้โอกาสกับผู้เรียนได้รวบรวมองค์ความรู้ด้วยตนเองจากการให้ความจริงแก่ผู้เรียนให้มากที่สุด และคอยกระตุ้นให้ผู้เรียนนั้นเกิดการพิสูจน์องค์ความรู้ด้วยตัวของเขาเอง ให้เขาได้ใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจองค์ความรู้ที่เขาสร้างขึ้นมานั้นด้วยตัวของเขาเอง "ครูจึงต้องขายความจริง ไม่ขายความเชื่อ ครูต้องสอนในสิ่งที่เป็นตัวตนของตนเอง ไม่สอนในสิ่งที่ไม่ใช่ตัวเอง และต้องสอนผู้เรียนโดยผ่านการสอนตัวเองก่อนเสมอ"

๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๔ เมื่อวานได้รับเชิญเป็นแขกของ ศ.ดร.จิระ หงส์ลาธรรมก์เข้าร่วมเสวนา วันนี้ได้ร่วมประชุมการทำวิจัยเรื่องการท่องเที่ยว ทำให้ผู้เขียนมีความสุขมาก ทั้งสองวันเต็มไปด้วยความรู้และเห็นแนวทางในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาทุนมนุษย์ไทยให้มีคุณค่าเป็นนักบริหารมืออาชีพ ระดับ Inter มีรายได้สูง ไม่ใช่เป็นแค่แบ้งทำงานหนักและมีรายได้น้อย ผู้เขียนเชื่อความสามารถของคนไทยว่าเราไม่ด้อยกว่าชาติใดในโลก แต่เราจะต้องร่วมมือกันสร้างโอกาสให้กับคนไทย ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จะเป็นโอกาสสำหรับคนไทยที่ตระหนักและเตรียมการ แต่จะทำให้สูญเสียถ้าไม่เตรียมการและเปลี่ยนแปลงตัวเอง ต้องเริ่มที่การเปลี่ยนทัศนคติของตัวเอง ยอมรับความจริง เปลี่ยนวิธีคิดและปฏิบัติ เริ่มตั้งแต่วันนี้ ยังไม่สาย แต่ถ้ารอให้เวลามาถึง ก็คงสายเกินแก้ ขอให้ดูเรื่องน้ำท่วมเป็นตัวอย่าง ธรรมชาติได้สอนอะไรเราบ้าง ผู้เขียนถือว่าการที่บ้านผู้เขียนถูกน้ำท่วม ทำให้สูญเสียทรัพย์สิน และต้องทำงานเหนียวยากในการฟื้นฟูบ้านหลังน้ำลด อย่างไรก็ตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทำให้ได้เรียนรู้ในสิ่งที่ไม่เคยคาดคิดมาก่อน ประสบการณ์ทำให้ได้คิดและพยายามสร้างวิกฤตให้เป็นโอกาส ผู้เขียนมองเห็นโอกาสจากวิกฤตนี้ และคิดว่าผู้เขียนได้มากกว่าเสีย

๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ นัดพบผู้อำนวยการวิทยาลัยพัฒนการอินทราชัย

เพื่อปรึกษางานเรื่องที่ได้รับคัดเลือกให้เป็นประธานคณะกรรมการวิทยาลัยพัฒนการอินทราชัย

ผู้เขียนเชื่อว่าด้วยประสบการณ์ของผู้เขียนและการมีเครือข่าย ประกอบกับความตั้งใจจริงของผู้เขียน ถ้าผู้อำนวยการเอาจริง

ผู้เขียนรับรองว่าจะทำให้วิทยาลัยพัฒนการอินทราชัย เป็นหนึ่งในวิทยาลัยชั้นนำที่สามารถผลิตนักศึกษาที่มีคุณภาพและสามารถรองรับภาคอุตสาหกรรมได้

๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ ประชุมโครงการงานวิจัยผลกระทบ AEC ด้านการท่องเที่ยว

ที่มูลนิธิพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระหว่างประเทศรับงานมาจากกระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา กรอบการวิจัย จะเน้นไปที่การเตรียมตัวของภาคเอกชน ผู้ประกอบการ

จุดอ่อนจุดแข็ง ทั้งสถานการณ์ปัจจุบัน ข้อมูลจากทุกภาคส่วนทุกมุมมองและทุกมิติ พร้อมข้อเสนอให้กับทุกภาคส่วนได้แก่ผู้ประกอบการ

ผู้บริหารภาคเอกชนและพนักงานที่เกี่ยวข้อง ข้าราชการ รัฐ และชุมชน ด้านการศึกษา และนักวิชาการ โครงการนี้กำหนดเวลา 4 เดือน

น้อยมากแต่เนื่องจากทีมงานเป็นผู้ที่เชี่ยวชาญและอยู่ในแวดวงอยู่แล้ว ได้ทำงานมาอย่างต่อเนื่องมากกว่า 30 ปี จึงรู้แหล่งข้อมูลต่างๆและสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูล

วิธีการในการทำวิจัยที่มีประสิทธิภาพ จะไม่เริ่มต้นจากศูนย์ จะต่อยอดจากงานวิจัยต่างๆที่ทำไว้แล้ว ขอให้ภาคธุรกิจท่องเที่ยวให้ความร่วมมือ

เพื่อความเข้มแข็งของธุรกิจท่องเที่ยว ทีมงานนี้ทำเพื่อประเทศชาติเป็นหลักใหญ่

๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๔ ได้เข้าร่วมงานสัมมนาจัดโดยกรมการท่องเที่ยว และวิทยาลัยนวัตกรรม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ขอชมเชยทางกรมการท่องเที่ยวที่มอบหมายให้ ทีมคณะทำงานของวิทยาลัยนวัตกรรม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยมีคุณพาวินี คุนาลัย เป็นผู้จัดการโครงการ

ผมมีความประทับใจในการนำเสนอของทีมงานวิจัยมาก ทางทีมงานได้แบ่งการนำเสนอออกเป็น ๒ ส่วน ได้แก่ "สรุปการวิเคราะห์ประเด็น ปัญหา

และโอกาสจากการเปิดเสรีบริการท่องเที่ยว" นำเสนอโดย ดร.นพพันธ์ (ต้องขอประทานโทษถ้ากล่าวนามท่านผิด) กับ

"ร่างแผนพัฒนาบริการท่องเที่ยวเพื่อรองรับการเปิดเสรีบริการท่องเที่ยวของกรมการท่องเที่ยว" นำเสนอโดย คุณพาวินี ทั้งสองท่านได้นำเสนอ ได้สมบูรณ์ มาก

เปรียบเทียบกับกรนำเสนอก่อนหน้านี้ ถือว่าทางคณะได้ทำการบ้านอย่างดี และพัฒนาการวิจัยและการนำเสนอได้อย่างไม่มีที่ติ นอกเหนือจากนั้น

ผู้เขียนได้พบและสนทนากับท่านอธิบดีกรมการท่องเที่ยว คุณสุพล ศรีพันธ์ เป็นครั้งแรก ผู้เขียนมีความประทับใจท่านมาก

ท่านไม่ถือตัวเข้ามาสนทนาร่วมกับพวกเราอย่างเป็นกันเอง วิสัยทัศน์และการสนทนาของท่าน แสดงให้เห็นว่าท่านเป็นคนทำงาน รู้จริง

เป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ที่น่านับถือ ที่ผมประทับใจมากที่สุดคือ ท่านมาเปิดงานแล้วต้องออกไปงานอื่น แต่ท่านให้ความสำคัญ

โดยขอยกเลิกงานอื่นและอยู่ร่วมฟังสัมภาษณ์กับพวกเราตลอดเวลา ท่านได้แสดงความคิดเห็นและชี้แจงเป็นระยะ ที่ตรงประเด็น

ผู้เขียนในฐานะที่มีการท่องเที่ยวอยู่ในสายเลือด มีความหวัง เมื่อได้พบท่านอธิบดี และได้ฟังการนำเสนอของทีมงานวิจัย

ขอให้นำข้อเสนอของงานวิจัยไปจัดทำแผนกลยุทธ์ และนำไปสู่แผนปฏิบัติในทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ทำอย่างจริงจังและต่อเนื่อง และถ้าจะมีการทำวิจัยเรื่องท่องเที่ยว ก็ขอให้ใช้การวิจัยที่นำเสนอในวันนี้ไปต่อยอด

สุดท้ายของแสดงความยินดีกับผู้จัดด้วยความจริงใจ บรรยากาศในงานดีมาก ได้รับความสนใจจากทุกภาคส่วน

มีผู้ให้ข้อคิดและเสนอแนะอย่างสร้างสรรค์และเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติเป็นอย่างมาก

๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ พรุ่งนี้ ได้รับเชิญให้ไปบรรยายเรื่อง "จริยธรรมผู้นำ" ให้กับนิสิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา ตั้งแต่ 9.00-12.00 น หวังว่าการไปบรรยายครั้งนี้มีส่วนในการสร้างผู้นำที่ดีมีจริยธรรมในอนาคตให้กับประเทศชาติ

๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ ช่วงเช้าได้รับความกรุณาจากท่าน ศ.ดร.จีระ พาคณะกรรมการและเจ้าหน้าที่มูลนิธิพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระหว่างประเทศเข้าวยพรปีใหม่ ท่าน ขวรัตน์ ชาญวีรกูล อดีตรมต กระทรวงมหาดไทย ท่านได้ให้ความรู้และแง่คิดที่เป็นประโยชน์มาก

ช่วงเย็นได้เข้าร่วมประชุมกรรมการของสมาคมมัคคุเทศก์อาชีพในฐานะที่ปรึกษาสมาคม ฟังแล้ว น่าสนใจมัคคุเทศก์ไทย

ประเทศไทยได้ชื่อว่าเป็นประเทศแนวหน้าด้านการท่องเที่ยวทำเงินให้กับประเทศชาติเป็นจำนวนมาก

แต่มัคคุเทศก์ซึ่งถือว่าเป็นทูตวัฒนธรรมมีความเป็นอยู่อย่างไม่น่าพอใจ พวกเราคงต้องหาทางช่วยเหลือสมาคมนี้เพื่อผลักดันให้เกิด สภาวิชาชีพมัคคุเทศก์

และให้เกิดกองทุนมัคคุเทศก์เพื่อพัฒนาความเป็นอยู่และมาตรฐานของมัคคุเทศก์ให้อยู่ในระดับที่นานาชาติยอมรับ

ถึงแม้ผู้เขียนจะไม่เคยเป็นมัคคุเทศก์ แต่ผู้เขียนเห็นความสำคัญของมัคคุเทศก์ ผู้เขียนให้ความนับถือและยกย่องมัคคุเทศก์ที่มีมาตรฐานและมีความเป็นมืออาชีพ

ท่านเหล่านี้มีคุณประโยชน์ต่อมนุษยชาติ เป็นทูตทางวัฒนธรรมของประเทศชาติ เป็นผู้ให้ความรู้และให้ความบันเทิง ความสุข

และความเข้าใจถึงคุณค่าที่อยู่ภายในตัวมนุษย์ ทำอย่างไรให้ผู้ที่มีคุณค่าสูง มีความเป็นอยู่ที่มั่นคง

และสามารถรณรงค์ให้อาชีพนี้เป็นอาชีพที่มีเกียรติและสร้างความภูมิใจให้กับคนที่อยู่ในอาชีพนี้ได้อย่างมืออาชีพ แยกแยะความเป็นมืออาชีพ

และคนที่สวมหน้ากากมัคคุเทศก์แต่ความจริงไม่มีคุณสมบัติของมัคคุเทศก์เลย เป็นนักต้มตุ๋นและนักฉวยโอกาส

ผู้เกี่ยวข้องต้องร่วมมือและช่วยกันทำให้เกิดอาชีพมัคคุเทศก์อาชีพให้ได้

สรุปปี ๒๕๕๔ ดูเหมือนมีงานตลอดทั้งปี จนถึงเดือนกันยายน แต่พอเข้าเดือนตุลาคมจนถึงปลายเดือนธันวาคม ทุกอย่างหยุดหมด เนื่องจากน้ำท่วมกรุงเทพฯ

เป็นปีที่เหนื่อยมาก แต่ก็ได้ประสบการณ์ และการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ แต่รายได้ไม่ดี เนื่องจากไม่มีรายได้ประจำ ตลอดทั้งปีมีรายได้แค่ ๑๑๙,๗๐๐ บาท

เฉลี่ยมีรายได้แค่เดือนละ ๙,๙๗๕ บาท ทำให้เกิดหนี้สินเพิ่ม จากปี ๒๕๕๓ ถึง ๒๕๖,๒๕๖ บาท

ปีนี้เป็นปีที่เริ่มวิตก เริ่มคิดที่จะหารายได้เพิ่ม และเห็นว่า Social Network และการเขียนบทความลงในสื่อต่างๆเพื่อทำให้คนรู้จัก

จะเป็นช่องทางที่จะทำให้ผู้ติดตามเข้ามาเชิญให้ไปเป็นที่ปรึกษาหรือเป็นวิทยากร ลูกๆที่บ้านไม่รู้ว่ามีรายได้เข้ามาน้อยกว่ารายจ่ายทำให้ต้องใช้เงิน OD

เกือบทุกเดือน โดยไม่ได้ขอให้ลูกช่วยเนื่องจากเห็นว่าลูกเพิ่งเริ่มทำงาน ปลอบใจเขาใช้เงินของเขาอย่างเต็มที่ และยังมีความเชื่อว่า

จะหางานที่มีรายได้เข้ามาอย่างต่อเนื่องในเร็ววัน

โปรดติดตามตอนที่ ๑๒ ปี ๒๕๕๕ ในเร็ววัน

ม.ล.ชาญโชติ ชมพูนุท

๓ พฤษภาคม ๒๕๕๔

GOTOKNOW.ORG

บทเรียนในการดำเนินชีวิตของผู้สูงวัย ตอน ๑๑ พ.ศ.๒๕๕๔ - GotoKnow